

ಕಲೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದ ಮದಂತನನ್ನ ಕಾಪಾಡಿದ್ದಳು! ಪ್ರತ್ಯೇಕಾರ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದ ಮದಂತ. ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಕಾನ್ನ ಸಾಯಿವ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಡಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು. ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನ ಕಾಪಾಡಿ. ಹೌದು. ಕಾಪಾಡಬೇಕು! ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ವಾಮಾಚಾರದ ವಿದ್ಯೆ ಇರುವುದು ನಿರಪರಾಥಿಗಳಿಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ವೃಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಆಗಲಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಯಲು. ಅರುಂಧತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಣ್ಣಿ. ಈ ವಾಮಾಚಾರ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅರುಂಧತಿ ಬದುಕೆಂಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅರುಂಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ದ್ವಿರಕ್ತಹಸ್ತ ಚರಿಕೆ ಪ್ರಯೋಗ ಆಗೆ.

ಈ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಎದುರಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ತಾಯಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಉಳಿದರೂದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ.

ಈ ಪ್ರಯೋಗದ ಶಕ್ತಿಗೇ ಎದುರಾಗಿ ಪಂಚ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳೇ ನೆಲ್ಲಬೇಕು. ಪಂಚ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬರಬೇಕು. ಪಂಚ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳಿಂದರೆ ಗುಮ, ಚಂಡ, ಕಾಲ, ಕಾಪಾಲ, ರಕ್ತೋದರ. ಪಂಚ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಗಮ ಆಗಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯ!

ಮದಂತ ಈಗ ಒಂಟಿ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಪಂಚಮಾತ್ರ ಆಪಾಹನೆಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ತ್ರಿಮಾಯ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಭಯಂಕರ ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ರಕ್ತ ತಪಚಣ ನೀರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪಂಚಮಾತ್ರ ಮಂತ್ರದ ಕೊನೆಯ ಚರಣ ಮುಗಿದ ಕಾಡಲೇ ಪ್ರಭಯವೇ ಸಂಭವಿಸೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಯಂಕರ ಕಲರವ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಇಡೀ ಸೃಶಾನ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಪನ. ಗಾಳಿ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ದರ್ಡ, ದರ್ಡ ಎಂಬ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಮರಗಳು ಬುದ ಸಮೀತ ಉರುಳುತ್ತಿವೆ. ಆಗೋಚರ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಭೂತ, ಪ್ರೇತ, ಖಾಚಿಗಳು ಅಳ್ಳಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆಗ... ಆಗ ಕಂಡಿತು ರುದ್ರ ಮನೋಹರ ದೃಷ್ಟಿ.

ಅನಂತ ಆಗಸದ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಜಂಡ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿವೆ ಐದು ವಿಭಿನ್ನ ಬಳಿಗಳ ಜ್ಞಾಲೆಗಳು ಐದು ಶಕ್ತಿಗಳು. ಅಪರಾಪ... ತುಂಬಾ ಅಪರಾಪ...

ಇದು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಗಿಸಿ ಭೂಮಿಗೆ ಆಪ್ಯಾನಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತ್ರಿಕರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಮದಂತ ಈಗ ಆಗಸದ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಏರಿದು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಜ್ಞಾಲೆಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೌನವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಹೇ... ಮಹಾನ ಶಕ್ತಿಗಳೇ... ಮಾತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯೆ ಇರುವುದು ಲೋಕಲ್ಕಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಜನರ ಶ್ವೇಮಕ್ಕಾಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯವರ ರಕ್ತಹೆಗಾಗಿ. ಅದು ನಿಜ ಆಗಬೇಕು. ವಾಮಾಚಾರ ಸಕ್ತಿ ಎನ್ನುವ ಪರಮ ರಹಸ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಆಗಬೇಕು. ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿ. ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚ ಮೂಡಿತು. ಜ್ಞಾಲೆಗಳು ಅಧ್ಯಯವಾದವು. ಮದಂತನಿಗೆ ಈಗ ಸಂಯೋವ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರದ ಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿದ.

***

ಅಯ್ಯೋ ನನಗೇನಾಗುತ್ತಿದೆ. ದ್ವಿರಕ್ತಹಸ್ತ ಚರಿಕ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಯಾವ ಲೋಪವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನಿಂದ ಸಂಕಟ ಉರಿ ಅಯ್ಯೋ... ನನ್ನಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಬ್ಜಿ... ಹಾಂ... ಅಯ್ಯೋ, ಮಾತ್ರಿಕ ಮಂಡಳದೊಳಗೆ ನಿರೀರುವ ಅವಶು ನರಭಕ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಬೆವರುತ್ತಿದೆ. ಎದೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕರುಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾಕೇ, ಈ ಯಾತನೆ ಯಾಕೇ? ನೋವು, ಉರಿ ತಡೆಯಲಾರದೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿ ಬಿಡ್ಡಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿತು. ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುಬಹುದೆ? ಮಾತ್ರಿಕ ಗುರು ಮದಂತ ನೆನಪಾದ. ಅವನೇ... ಅವನೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗಂತೂ ಅಸಾಧ್ಯ!

ಮಹಾಮಾರಿಯ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ...

ಮರೆಯುತ ಭೇದ ಭಾವಗಳ ಬೀಸೆಯುತ ಮನು ಮನುಗಳ ಹರದದೆ ಹಗೆ ಈ ವಿಷಮಂಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಸುಖ ದೃಷ್ಟಿ ಸಮಖ್ಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜಯವ ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರ ಅನುಸರಿಸಿ ನೆಮ್ಮೆಯಿರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಮಹಾಮಾರಿಯ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ

— ವಿಜಯ್ಯ ಕುಮಾರ್ ಎಚ್.ಕೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರ

ದೇವಾ ನೀಡೊಂದು ವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಕರಗಳನ್ನು ತೋಳಿದು ಬಿಡುವೆವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರ ಪ್ರಲವೇನು ಕೆಲೆತು ಹಲವಾರು ವಿದ್ಯೆ ಜಗವಿಡಿ ಜನರನ್ನು ಹೆದರಿಸುವ ಕೊರೋನಾ ಕೆಡಿಸುವಾಗ ನಿದ್ದೆ

ಆವರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕೊರೋನಾ ಕರಿನೆರಳು ಬಂಧುಮಿತ್ರರನ್ನು ಶೈಚಿ ವಕಾಂಗಿ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿಕೊಂಡನು ಅಳಳು

ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಳೆ ನಡೆಸಿದ್ದೆ ಕಾರಾಗ್ರಹವೇ ನಿನ್ನ ಬಿಡು — ಡಾ. ಎ. ಪುಗಳೇಂದಿ

ದ್ವಿರಕ್ತಹಸ್ತ ಚರಿಕ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಧಕನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಗವೂ ಸಹ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರದು. ಇದು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಾತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯೆಯ ರಹಸ್ಯ.

ಗುರು ಮಾತ್ರಿಕ ಮದಂತ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ... ಆದರೆ ನನಗೇ ಮರಣ ಸಂಕಟ ಕಾಣಿಸೋಂದಿದೆ. ರಕ್ತ ವಾಯಿಯಾಯಿತು ಬಂದಲ್ಲ. ಆರೇಳು ಸಲ ದೇಹ ಎಗರಿ ಎಗರಿ ಬಿಳ್ಳಿತ್ತಿದೆ. ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ತಂಗಿ ನೆನಿಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನೇಲ್ಲಾ ನಾನೇ... ನಾನೇ ನನ್ನ ಮಾತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮುಗಿಸಿದೆ. ನೊಷು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಬಂದೇ ಬಂದು ಸಲ 'ಅಯ್ಯೋ... ಅಮ್ಮಾ' ಎಂದು ಕಿರಁಚಿದಳು.

ಬದುಕಣ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬಂದು ಸಲಪೂ ಅಮ್ಮಾ ಎಂದು ಕರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಿವಾಗ ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ರಕ್ತ ವಾಯಿಯಾಯಿತು.

***

ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅರುಂಧತಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಏಡ ಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತೋಳನಲ್ಲಿ ಅಳವಾದ ತಿಂಡಿಗಾಗಿಯ. ರಕ್ತ ಜಿನಗುತ್ತಿದೆ. ಅರುಂಧತಿ ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ಅತ್ಯ ಕಡೆ ನೋಡಿರಬು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತು ಆಕೃತಿ. ಮಾನವ ಆಕೃತಿ. ಮಿಂಚನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಮುಖ ಕಂಡಿತು. ಭಯಾಶಯ್ಯಾದ ಉದ್ದಾರ. ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮುಕ್ಕಿರಬು. ಏರಡು ಸಲ ಚಾಪುವಿನಿದ ತಿಂಡಿದ್ದು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಿಂಡಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಗೆತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕಿರುಚಿಕೊಂಡೆ ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಗುರಿ ತಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು.

ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕೇಳಿಸಿತು. ಪ್ರಾಚೋರ್ನ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದ. ಮದಂತನಿಗೆ ಕಂಡಿತು ಆ ದೃಷ್ಟಿ ರಕ್ತದ ಮುಡುವಿನಲ್ಲಿ ಅರುಂಧತಿ. ಗಾಬರಿ, ಆಪುರುಂದ ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಭಯದ ಜೊತೆ ಆಶ್ಯಯ್ಯ, ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಗಲು ಪಂಚ ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಗಳೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಜ್ಞಾಲೆಯಲ್ಲಿಯಿಂದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾಲೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಸುಳ್ಳೇ? ಈ ತಾಯಿ ಸತ್ತಿರುವಳೆ? ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಕಾಡಲೇ ಉಸಿರಾಟಿದಿಂದ ತಿಂಡಿಯಲು ಅರುಂಧತಿ ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮದಂತ ತಡೆಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಎತ್ತಿ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉರಿನಿಸಿ ಕಡೆ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಡಾಕ್ತರ್ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ತನಕ ಈಗ ಮದಂತ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಜಿಂಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಾಯಿತು. ಅವಳ ಬಾಯಿಯಾದ ಆಗಾಗ 'ಸುರೇಂದ್ರ...' ಸುರೇಂದ್ರ' ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

***

ಮದಂತ ಸೃಶಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಷ್ಟಿನ್ನು? ತಲೆ ಬುರುಡಗಳು ಮತ್ತು ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಾಜಾ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳ